

Прозъ Сасриъ иже ирешине,
на Марица иже погине.
О! иже видимъ великана,
Скоро ни оутсамъ Балкана.

прѣборци му трѣбаври,
Во Казанлъжъ и в' двѣтъ Загри.
По натамъ в' Пловдивъ, Одринъ,
къка Бѣдѣмъ Буди, Бодри

Станбулъ в' фелѣ иже погине,
писмѣ съ верѣ кадане

Англичъ съ надосѣрга,
Но сунтантъ верѣ подсмѣрих.
Общѣва вѣрки дѣва;
Рускимъ крѣпостъ и дѣрѣва.

Славо тебѣ Русскій Царь
Нашъ спасъ и Господаръ. -

г. Ескѣ Загри Оудъ Н. Р. Силѣвъ.

Скопсѣмъ 1877 г. д.

VI

На Българинъ
Повдигни си гордо чело,
Българно Маме ма,

✓